

Laudáció – Tankó Szilveszter plébános

“Amire most vállalkoztam, meghaladja képességeimet. Ugyanis hiszem, hogy egyedül Isten ismeri és ítélni meg az embert. Ő ismeri életünket már evilágra jöttünk előtt. Ő ismeri azt a segítséget, melyet adott és annak felhasználási módját. Ezért mondja Jézus: ne ítéljetek, hogy titeket se ítéljenek! Az ítéljenek szó ugyanis két irányba mutat: elmarasztalni-elítélni és dicsérni-jutalmazni. Vagyis egyedül Isten jutalmaz vagy büntet. Bármennyire is idegen tőlünk a meghatározás: egyedül Isten ítéli meg tetteinket. Mi az ő tanítása szerint döntünk egyes esetekben jól vagy rosszul.

Itteni összejövetelünk az ajnádi Szent István Szervezet kezdeményezése. Néhányan mernek gondolkodni, tevékenykedni, dolgozni a közösségért. Ezért jutalmat kapnak, amely örök – *akik másokat oktatnak, ragyogni fognak miként a csillagok*”. Tevékenykednek a közösségért, jutalmukat Isten őrzi!

Idén felfigyeltek a legtöbb gyermeket vállaló édesanyákra, őket dicsérik, mert az édesanyák vállalják a gyermeket. Ők szülik evilágra és nevelik, ők tanítják az életre. Az édesanya simogatása, csókja, fegyelmezése, szíve gazdagsága tükröződik a gyermek életében. Ma Ajnád két személye áll előttünk: Pécsi Mihályné Anna és Sipos Szilveszterné Emma, nyolcgyermekes édesanyák. Ők tudják, milyen áldozatok árán vállalták gyermekeiket, honnan nyertek erőt nevelni őket, mindennap kenyeret tenni az asztalra, ruhát testükre, meleg ágyat... tudjuk a többit. Nem gondoltak külön hálószobára, internetre, kocsira... Van nyolc gyermekük a maguk örömeivel, bánataival, de életek, akiket Isten adott. Az eskü így szólt: elfogadom a gyermekeket, akikkel Isten megajándékoz. Nem azt mondták, egyet-kettőt... kényelmesen, ha az uram-férjem keres, ha nem iszik, ha lesz lehetőségünk... kényelmesen. Nem! Elfogadom, első házasság, özvegység, második házasság... elfogadom, mert hiszek Istenben, aki elé élő

gyermekeimmel járlok az ítélet napján. Nem akarok meggyilkolt, összeroncsolt-abortált, elvetett gyermekekkel találkozni a túlvilágon az én és férjem pillanatnyi öröméért. Örvendek mindegyiknek, aggódok értük és minden vasárnapi szentmisémben megemlékezek mindegyikről: Róluk, gyermekeimről, unokáimról.

Elmondhatják a most ünnepezt édesanyák is, hogy van értelme életüknek, mert nemcsak maguknak, magukért élnek, hanem családjukért. Nem egyetlen aranyoskáért, akinek mindene meglehet, de üres... nincs játszótestvére, kivel megossza zsíroskenyerét, megmutassa játékait. Nincs, mert apu-anyu megfosztotta testvérektől, akiket megöltek. Mindennap szembenéznek velünk..

Az emberi elismerés a legkevesebb Anna nénié és Emma nénié: példát adtak az igazi emberi-keresztény életre, jutalmuk Istennél van. Mi egy szál viragot és néhány elsuhanó szót adhatunk, fejet hajtunk és előre köszönünk, mert vállalták az anyaságot: Isten teremtő munkatársai lettek. Rámutattak a Gondviselő Istenre: aki báránycákát ad, zöldelő legelőt is ad.

Ajnád egyházközsége nevében köszönöm, hogy Isten akarat szerinti Édesanyák!”